

Index Rerum omnium,

omnino sublatur. *ibid.*
 ad Cretionem non pertinere jura quaedam ostenditur. *ibid. n. 16*
Crucifer, Crucifixio, & Crux.
 Qualiter rei crucifigerentur. *p. 207. n. 13*
 Crucifigi solebant etiam feminae ob delicta apud Romanos. *p. 210. n. 35.* Excipiebantur virgines, quae prius à carnifice prostitutae illi poenae subiciebantur. *ibid.*
 Crucifixi sunt aliqui post mortem. *p. 210. n. 33*
 Crucis mors olim turpissima. *p. 206. n. 5*
 Crux pro furca, & omni cruciatu, aut labore usurpatur. *p. 207. n. 11*
 Crux acerrimum supplicium, ignisque supplicio acerbior ob durationem. *ibid. n. 14*
 In Cruce reos relinquere post Solis occasum Hebraeis non licebat: aliud Romani observaverunt. *p. 208. n. 14*
 De Crucis supplicio varia sacrae Paginae testimonia recensentur. *ibid. n. 15*
 Crucis poena apud omnes gentes in usu fuit, & unde originem traxerit. *p. 208. n. 17*
 Crucis verbi etymologia. *ibid. n. 18*
 Crucis signum litera T, demonstrat. *ibid. n. 19*
 Crucem homo corpore repraesentat. *ibid. n. 20*
 Crucis ac crucifigendi variae formae. *p. 209. n. 23*
 In Cruce rei solebant aliquandiu supervivere. *ibid. n. 25*
 Crux vocabatur palus acutus, quo rei per medium corpus transfigebantur. *ibid. n. 26*
 Crucis patibulum detestabile ac ignominiosum. *p. 210. n. 32*
 Crux quanto altior, tanto turpius supplicium *ibid. n. 33*
 Crucis patibulum servorum fuit proprium. *ibid.*
 Crucis mortem aliquando Nobiles sustinuerunt. *ibid. n. 34*
 De Crucis veneratione ac poenis in contemptores ejus stabilitis. *p. 211. n. 36*
 S. Crucis signum ex quo Constantino apparuit, apud Romanos coli coepit. *ibid. n. 38*
 Crucis signum etiam ante Domini Passionem salutem & felicitatem denotabat. *ibid. n. 39.*
 Ezechielis locus ad rem hanc expenditur. *p. 211. n. 40*
 De S. Crucis Inventione. *p. 290. n. 95. & seq.*
Culpa.
 Culpam timere, ubi nulla subest, bonarum est mentium. *p. 340. n. 80*
Cultus.
 Cultus debiti Deo obligationem nulla humana potestas tollere valet. *p. 319. n. 22*
Curator.
 Curatores non minus quam tutores ad usuras seu interesse pro pecunia minorum tenentur. *p. 18. n. 12*
Cyretes.
 Cyretes quando ad civitatem Romanam admissi. *p. 166. n. 7*
Curia.
 Curiae Romanae unde dictae. *p. 166. n. 6*
 In Curiae descripti non omnes jus suffragii habebant. *ibid.*
 Curiae an à feminis Sabinis denominarentur. *p. 167. n. 8*
 Curia solium refertur ad personas, vel ad jus suffragii. *ibid. n. 10*
 Curiarum quarundam nomina. *p. 168. n. 18*
B. Cyprianus.
 B. Cypriani vita & scripta. *p. 279. n. 6*

B. Cyrillus.
 B. Cyrilli opera & vita. *p. 282. n. 27*

D

Dæmon.
 Dæmones incubi & succubi hominibus ad turpitudinem deserviunt. *p. 200. n. 14*
 Dæmones nobis minime nocere possunt, nisi Deo concedente. *p. 213. num. 8.* Prae odio homines cunctos extinguerent, nisi à Deo coercerentur. *ibid.*
 Dæmon saepe mittitur à Deo ad plectenda hominum facinora. *p. 214. n. 10.* Traduntur exempla. *ibid. n. 11*
 Dæmon iusta Dei voluntate homines prosequitur, sed ex propria malitia & odio perperam operatur. *ibid. n. 12*
 Dæmon homines spiritualiter & corporaliter Deo volente vexat. *ibid. n. 13.* Etiam iustos. *p. 214. num. 14*
 Dæmon Deo permittente plura edit, quae miraculosa nobis videntur. *p. 215. n. 15*
Daphne.
 Daphne est locus Aegypti juxta Pellusium, qui inde Daphne Pellusii nuncupatur. *p. 216. n. 8*
David.
 David an omnes 150. psalmos scripserit. *p. 250 num. 35*
Debellatus.
 Debellati ac armis subiecti populo Romano nequibant cives esse Romanae aut alterius cujuscunque civitatis. *p. 81. n. 70*
Debitor.
 Debitor quantitatis respectu certae speciei, ista perempta, liberatur. *p. 77. n. 68*
Decennalia.
 Decennalia Constantinus Magnus celebravit. *p. 272. n. 16.* Unde originem duxerint. *ibid. n. 17*
 De Decennialibus Augusti. *p. 272. n. 18*
Decimatio.
 Decimatio poena fuit militaris apud Romanos. *p. 238. n. 45.* Quare inventa. *ibid. n. 46*
 Decimationis exempla. *ibid. n. 48*
Decretales.
 Decretales epistolae quae dicantur, & quanta illarum auctoritas. *p. 284. n. 46.*
Decretum.
 Decretum Gratiani in Academiis insignibus publice legitur. *p. 225. n. 3*
 Jussu Pontificis est emendatum, & expurgatum. *ibid. n. 4*
 De ejus auctoritate. *ibid. n. 5. & seqq.*
 Decreto insertae sententiae sanctorum Patrum quantum auctoritatis habeant. *p. 225. n. 6*
 Decretum quare publice legatur in Academiis. *p. 226. n. 7*
 Decreti capita, quorum inscriptio est *Palea*, cujus auctoris & auctoritatis sint. *ibid. n. 12*
 Decreti locus emendatur. *ibid. n. 13*
Dedititius.
 Dedititii qui fuerint, & unde sic dicti. *pag. 179. num. 65*
 Dedititii non poterant per manumissionem effici cives Romani. *ibid.*
 Dedititia libertas ante Justinianum sublata est. *ibid. n. 66*
 De dedititorum statu & conditione, & an veteri liberi fuerint. *p. 180. n. 67*
 Dedititii non cogebantur manumissoribus servire. *ibid.*

& Verborum.

ibid. num. 68. In pluribus similes erant servis. *ibid.*
 Dedititii non poterant esse cives alicujus civitatis. *p. 181. n. 70.* Non erant melioris conditionis quam Latini. *ibid. num. 71.* Testari prohibebantur. *ibid.*
 Dedititii in odiosis veniunt Latinorum nomine. *ibid. n. 72*
 Dedititiis non est concedendum quod Latinis denegatur. *ibid.*
 Dedititorum liberi cujus essent conditionis. *p. 182. n. 74*
 Dedititii per justam manumissionem non poterant fieri cives Romani: secus Latini. *ibid. num. 78*
 Dedititiis omnis ultima dispositio vetita fuit. *p. 183. num. 84*
Delegare, & Delegatus.
 Delegatus quando valeat post mortem delegantis in causa procedere. *p. 127. n. 20*
 Delegatus non propria, sed delegantis utitur jurisdictione. *ibid. n. 21*
 Delegare quascunque causas, liberum est Principi. *p. 156. n. 5*
 Magistratibus utrum liceat causas meri imperii delegare? *ibid. & n. 7. 10. & p. 157. n. 15*
 Delegari an possint causae mixti imperii. *p. 156. num. 6*
 Delegare valet Episcopus causas meri imperii, de quibus ratione dignitatis jure cognoscere permittitur, & quae Ordinem Episcopalem desiderant, alii Episcopo demandare. *ibid. n. 10*
 Quoad Delegationem causarum num inter Jus Pontificium, ac Caesareum aliquid reperitur discrimen? *p. 157. n. 15*
 Delegari, aut subdelegari an possit nudum ministerium? *p. 157. & seq. n. 17. 19. & 24*
 Delegari nequeunt causae, quae Magistratibus nominatim, & specialiter lege deferuntur, tamen ordinariam exercent jurisdictionem. *p. 157. num. 18*
 Delegato Principis non permittitur nudum ministerium subdelegare. *ibid. n. 19. & p. 158. n. 24*
 Delegata per Pontificem causae cognitione cum facultate absolvendi, utrumque poterit subdelegari. *p. 158. n. 22*
 Delegatus Principis nequit subdelegare, quoties apparet electa industria personae: quod in dubio non praesumitur. *ibid. n. 22*
 Delegari, vel subdelegari potest voluntaria jurisdictione competens ratione muneris ex lege, aut Principis privilegio, nisi actus ejus sit qualitatis, ut per alium expediri non possit. *p. 158. num. 23*
 Delegato per rescriptum Principis actu voluntariae jurisdictionis, delegatus subdelegare non valet. *ibid. n. 24*
 Delegatus per inferiorem an possit voluntariam jurisdictionem exercere extra territorium delegantis? *p. 160. n. 38*
 Delegatus à Principe etiam absque causa subdelegat. *p. 161. n. 43. & 45*
 Delegatus ad reservata Principi non subdelegat. *ibid. n. 43*
 Quid si Princeps aliquid de reservatis sibi committat, ut perpetuo maneat annexum dignitati, vel muneri delegati. *ibid. n. 44*
 Delegatus ab inferiore nequit subdelegare: & quid postquam coepit cognoscere. *ibid. n. 45*
 Delegare non valet iudex conservator. *ibid.*
D. de Faria Nova Addit. ad Covar.
 Nec ille, cujus arbitrio aliquid committitur, *ibid.*
 Delegatus à Legato Sedis Apostolicae, num valeat subdelegare? *p. 261. n. 46*
 Delegatus à Legato Sedis Apostolicae differt à Legato Proconsulis. *ibid. n. 47*
 Delegatus ab inferiore quando valeat subdelegare. *p. 162. n. 50. & 53*
Delictum.
 Delicta mixti fori quae dicantur, & de illis remissive. *p. 28. n. 7*
 Delictum in genere probatur singularibus testimoniis, non in specie. *p. 32. n. 33*
 Delictum si probetur in genere per testes singulares, utrum poena ordinaria puniri possit. *ibid. n. 34*
 Delictum parentum liberis obesse non debet. *p. 182. n. 73*
 Delictum in dubio non praesumitur. *p. 199. n. 7*
 Delictum sine animo & voluntate non patitur. *p. 248. n. 24*
Depositarius.
 Depositarius licite percipit mercedem pro custodia. *p. 23. n. 59*
 Depositarius per usum rei depositae furum committit, ac infamiam incurrit damnatus: & quid in praxi de aequitate servetur. *p. 128. & seq. n. 33. 35. & 37*
 Non committit furum, si re deposita utatur, putans dominum permitturum, si scivisset, quanquam fallatur. *p. 129. n. 35*
 Quoad actionem civilem bona fides non excusat. *ibid. n. 37*
 In Depositario utente re deposita an ista bona fides praesumatur? *p. 129. n. 36*
 Depositarius utens re deposita, poena extraordinaria coercetur. *ibid. n. 37*
Dem.
 Dei judicia nobis perferuari non licet. *pag. 213. num. 9*
 Dei opera semper sunt iusta censenda, quanquam aliud nobis falso videatur. *ibid.*
 Deus ut author naturae ab omni creatura rationali agnoscitur solo naturae lumine. *p. 318. n. 16*
 Deum colere actibus externis jure naturali tenemur. *p. 319. n. 17*
 Ad Deo cultum reddendum nullum jure naturali tempus est praescriptum. *ibid. n. 18*
Dicis causa.
 Dicis causa quid significet. *p. 217. n. 4. & p. 219. n. 16. & seq.*
Dies.
 Dierum divisio apud Romanos in festos, profestos & intercosos. *p. 316. n. 2*
 De diei Dominicae observatione ac praerogativis. *p. 320. n. 25. & seqq.*
 Dies quem Christiani Dominicam dicunt, ab Hebraeis prima Sabbati vocabatur. *ibid. n. 28*
 De dierum hebdomadae nominibus. *p. 321. n. 29*
 De diei Dominicae institutione. *ibid. n. 30*
 Diei Dominicae institutio an sit de jure divino. *p. 321. n. 31*
 Diei Dominicae festum an per Pontificem tolli possit. *ibid. n. 34.* Quid de consuetudine. *ibid. num. 35*
 In Diebus Dominicis utrum tempus viginti quatuor horarum consuetudine tolli possit. *p. 322. num. 36*
 Dies obitus Sanctorum natalitia vocantur. *p. 323. num. 48*

Index Rerum omnium,

Dierum festorum initium ac finis debet juxta loci consuetudinem observari. p. 324. n. 49
 Dies triplex Hebræis fuit. ibid. n. 50
 De dierum variis principiis apud diversas gentes. ibid.
 Dies naturalis, civilis, & artificialis, qui sint. ibid. n. 51
 Dies Ecclesiasticus à qua hora incipiat. ibid. n. 52
 Dies quibus abstinendum est ab esu carniū à qua hora inchoentur. p. 324. n. 54
 Dies quoad observationem festorum incipiunt à media nocte. ibid. n. 55
 Dies qui à media nocte in mediam noctem durat, civilis dicitur. ibid. n. 57
 Die Dominica an liceat jejunare. p. 334. n. 41
 De diei partibus, earumque nominibus, remissivè. p. 381. n. 48

Dignitas.

Dignitatis etiam superioris obtinens prærogativas ex privilegio, clarissimus duntaxat dicebatur. p. 195. n. 154

Diluvium.

Diluvium universale quando contigerit. p. 312. n. 23. Quo anni tempore inceperit ac cessaverit. p. 313. n. 34

Dis.

Dis in singulari pro divite accipitur. p. 218. n. 12

Dispositio.

Dispositio hominis juri conformis præsumitur. p. 101. n. 9
 Dispositio odiosa si juri communi consonet, latè debet interpretari. p. 160. n. 43
 Dispositionum humanarum rationalium ratio sæpe nos latet. p. 214. n. 9

Distributio.

Distributionum quotidianarum definitio. p. 105. num. 1
 Vtrum expediat, quod in Ecclesiis instituantur. ibid. n. 2
 Vocantur Beneficia manualia, seu victualia. ibid. num. 3
 Non sunt, nec dicuntur fructus Beneficii, & quando secus. p. 106. n. 4. & 6
 Distributionum mentionem in impetratione Beneficii facere necesse non est. ibid. n. 5
 Distributiones lucrari potest Beneficiarius ante Fidei professionem, non fructus. ibid. n. 6
 Distributiones retinere potest qui damnatur ad fructuum restitutionem. ibid.
 Distributiones non percipit absens, licet sit dispensatus, ut in absentia fructus lucretur. ibid.
 Ut Distributiones capiat qui Divinis non interest, consuetudine fieri non potest, nisi ex rationabili causa introducatur. ibid. n. 7. Declaratur hoc. p. 107. n. 13
 Utrum Distributiones remittere liceat per interestes (quibus accrescant) eis qui absunt? Et quid in hoc possit consuetudo. p. 106. n. 8
 Distributiones non querit absens ex justa causa, quamquam fructus percipiat: quod limitatur. ibid. n. 9
 Distributiones non lucratur, qui choro non interest, quibuslibet consuetudinibus non suffragantibus: sed limitatur. p. 107. n. 14
 Quoties in distributionibus quotidianis omnis utilitas Beneficii consistit, hæc fructuum naturam sapiunt. ibid.
 Ex Distributionibus an duplex portio debeatur obtinenti simul Præbendam cum Canonicatus. p. 109. n. 30. & seqq.

Distributiones, quas non lucrantur absentes, cui cedant. ibid. n. 33. & seq.
 Distributiones qualiter lucretur, qui in diversis Ecclesiis duplici fruatur Beneficio. pag. 109. num. 35
 Distributiones, quibus privantur non interessentes, an accrescant his, qui in absentia illas ex privilegio, aut dispensatione lucrantur. p. 110. num. 36
 Distributiones Ecclesiæ cedunt, quoties nullus ex Beneficiariis assistit Divinis. ibid. n. 37
 ad Distributiones acquirendas qualis assistentia desideretur. ibid. n. 38
 Distributiones de jure debentur infirmis. ibid. n. 39. Qualis infirmitas ab interestentia excuset. ibid. n. 40. Declaratur. p. 111. n. 48
 ut Distributiones lucretur infirmus, necesse est quod ante infirmitatem assuesceret interesse Divinis. p. 110. & seq. n. 45. & 47. Consuetudine stabiliri potest, ne ægrotis distributiones præstentur. p. 111. n. 46
 Distributiones debentur illis, qui ob aliquam corporis necessitatem choro interesse non valent. ibid. n. 49. An in loco Ecclesiæ residere teneantur? ibid. n. 50
 Distributiones an capiat absens pestis metu? p. 111. n. 51
 Lucretur à civitate absque justa causa ejectus. ibid. n. 52. Quid de carcerato. ibid. n. 53. 54. & 55. Quid de excommunicato. p. 112. n. 56. cum seqq. Quid de suspensio. ibid. n. 59
 Distributiones debentur non interestentibus, quia Ecclesia polluta est, vel interdicta. ibid. n. 57. & 59
 Distributiones lucrari ex quibusdam causis licet absentibus. p. 112. n. 58
 Distributiones non denegantur minori excommunicatione innodatis, si Divinis intersint, ut possunt. ibid.
 Distributiones quomodo restituendæ excommunicato injuste. ibid. n. 60
 Debent sequestrari, donec causa decidatur. ibid.
 ut Distributiones integrè percipiat qui non omnibus horis assistit, sed quibusdam, an possit introduci consuetudine? p. 113. n. 68
 Distributiones capiunt nonnulli absentes ratione muneris. ibid. n. 69

Dives.

Dives ad erogandas pauperibus elemosynas in foro externo compelli possunt, & qua actione petantur. p. 120. n. 25. & seq. Quid in praxi servetur. ibid. n. 28
 Dives tenentur in foro animæ egenis subvenire. p. 120. n. 27
 Dives utrum satisfaciunt huic obligationi per mutuum? ibid.

Dolabra.

Dolabra quid significet apud Consultum in l. 3. §. Sciendum, ff. de offi. Præfeti, vigili. p. 201. n. 4

Dominium, & Dominus.

Dominium, seu proprietas regulariter ex titulo solo non queritur, nisi subsequatur traditio: fallit in Ecclesiastico Beneficio. p. 130. n. 1
 Dominii jus omnium creditorum in concursu actiones, & privilegia suffocat. p. 152. n. 31
 Dominus non tenetur vendere servum cui libertas data est, nisi servum communem unus ex dominis liberum esse velit, nam alter vendere cogitur partem suam. pag. 123. num. 47

Donare,

& Verborum.

Donare, & Donatio.

Donare an valeat manifestus usurarius causâ mortis, non servatâ formâ capitis *Quamquam, de usur. in 6.* p. 37. n. 80
 Non Donat qui jure cogente Beneficium confert. p. 131. n. 5
 Donatio bonorum omnium præsentium, ac futurorum jure communi an subsistat? p. 100. n. 1
 Donatio omnium bonorum utrum jurejurando firmetur? ibid. n. 2. & seq.
 Donatio omnium bonorum, reservato usufructu, an valeat. ibid. n. 4. & p. 101. & seq. n. 10. & 18
 Quid si reservetur restrictè, ut solum inter vivos donator de fructibus disponat. p. 101. n. 11
 Quid si dictum sit, ut in vita disponere possit. ibid. & seqq.
 In Donatione, & cæteris obligationibus sic verba debent interpretari, ut quantum minus possit, gravetur obligatus. ibid. n. 12
 Qui Donavit omnia bona, reservato usufructu, ut in vita disponat, si intestatus decesserit, fructus quos reliquerit, ad hæredes ejus, non ad donatarium spectant. p. 101. & seq. n. 12. & 15.
 Quid si Ecclesiæ bona omnia donentur. p. 102. n. 15. & seqq.
 Ut Donatio bonorum omnium cum reservatione usufructus subsistat, opus est quod fructus præter alimenta quantitatem reddant, de qua donator possit testari: & quanta esse debeat, judicis arbitrio relinquitur. p. 102. & seq. n. 18. & 20
 Donatio eadem sustinetur, si donator partem sufficientem reservet arbitrio judicis, ut restetur. p. 103. n. 19. & 20
 Donatio semel jure facta non retractatur, etsi sub tempus mortis donator nulla habeat bona, de quibus disponere possit. ibid. n. 21
 De Donatione bonorum omnium, remissivè. ibid. num. 22
 Donatio omnium bonorum præsentium de jure communi sustinetur. ibid. n. 23. Secus de jure regio. ibid. n. 24
 Donatio omnium bonorum præsentium de jure regio non improbat, si usufructus reservetur. p. 103. n. 25
 Donatio omnium bonorum, sive Regio, sive Casareo jure vetita, prorsus est irrita, ita ut nulla ex parte subsistat. ibid. n. 26
 Donatio hæreditatis nullo jure vires obtinebit. p. 104. n. 27
 Donatio omnium bonorum quando jure Regio consistat. ibid. n. 28
 Donatio ante acceptationem potest liberè revocari. p. 131. n. 5
 Donata uni ex conjugibus de jure regio non sunt utriusque. p. 150. n. 14

Dos.

Dos pro oneribus matrimonii constituitur. p. 8. num. 52
 pro Dote, aut donatione propter nuptias an liceat alienare, vel obligare majoratus bona? p. 67. n. 50. & seqq.
 Ad Dote restitutionem bona fideicommissi possunt obligari, seu alienari. p. 68. n. 58. Et quid si dos fuerit confessata. ibid. n. 59. Ampliatur. ibid. n. 60
 Pro Dote augenda locus non est alienationi bonorum fideicommissi. ibid. n. 61
 Propter Dorem non devenitur ad alienationem

bonorum fideicommissi, nisi deficientibus liberis. ibid. n. 62
 Quod ampliatur, etsi expressim alienationem fieri jubeat causâ dotis testator. p. 68. n. 62
 Pro Dote confessata restitutione an alienentur fideicommissi bona. ibid.
 Dote causâ non licet alienare, ubi ex contractu provenit alienationis prohibitio. ibid. n. 63
 Dorem, aut donationem propter nuptias si parentes, matrimonio constante, promiserint, de jure Regio ex quibus bonis solvatur. p. 149. num. 11
 Quid si, soluto matrimonio, pater promiserit. ibid. & seq. n. 12. & 13
 Dos primæ uxoris an solvi debeat de bonis in secundo matrimonio quæsitis in præjudicium posterioris conjugis, latè discutitur. p. 152. n. 23. & seqq.
 Dos prior præfertur posteriori, exceptis rebus extantibus ultimæ uxoris. ibid. n. 24
 Pro Dote liberi habent hypothecam cum prælatione. ibid. n. 26
 Dos primæ consortis solvi debet ex bonis acquisitis secundo matrimonio constante, cum læsione uxoris secundæ juxta communem, ac receptam opinionem. ibid. n. 27. Contrarium probatur. p. 152. n. 28. & seqq.

Dubium.

in Dubiis mediam viam oportet eligere. pag. 350. num. 28

Duellum.

Duellum ineuntes quibus pœnis afficiantur. p. 364. n. 15

E

Ecclesia.

Ecclesia an gaudeat privilegio, ut quod per alium suâ pecuniâ emitur, acquirat, remissivè. p. 34. n. 54
 Ecclesiæ res, quæ solemniter in emphyteusim est data, ac finita, absque solemnitatibus potest novo emphyteute concedi. p. 101. n. 7
 ad Ecclesiam construendam cogitur habens ædificium commune, partem suam vendere socio cupienti ædificare. p. 123. n. 49
 Ecclesia utitur jure minoris, ac debitor ejus absque interpellatione incidit in moram. p. 23. & seq. n. 23
 Ecclesiæ autoritas non provenit à libris canonicis quibus illa probatur, sed à suo institutore Christo. p. 247. n. 13
 Ecclesia dum volumen aliquod canonicum declarat, judicem agit. ibid. n. 15
 Ecclesia nequit novos Fidei articulos instituire. p. 248. n. 19. Quod declaratur. ibid. n. 20
 Ecclesia nequit efficere ut nunc sit propositio hæretica, quæ antea non fuit. ibid. n. 21. Sed limitatur hoc. p. 248. n. 22
 Ecclesiæ non potest errare in Fide. p. 249. n. 29
 Ecclesiæ Romana dupliciter accipitur, pag. 262. num. 138
 Ecclesiæ verbum multifariam usurpatur. ibid. n. 139
 Ecclesiæ quo sensu fundata dicatur supra sacras Scripturas. ibid. n. 140
 Ecclesiæ proprietates, seu qualitates. p. 263. n. 142
 Ecclesiæ Catholica cur ita dicta. ibid. n. 144. Vnica. ibid. n. 146
 ibid. n. 145. Et Apostolica. ibid. n. 147
 Ecclesiæ definitio, seu descriptio. ibid. n. 147

B B b 3 in.